

Էջ 432. տող 20.

“Զոր թափեալ մեծին Ներսիսի, հրա-
մայեց կրկն որթովք ի գոմ մի, և դար-
մանս և սնուցողս նոցին կարգեալ, որք
յետոյ աւանացեալ, անուանեցան Որթք
այնորիկ ազգաւ”, Ուղղ. կերտկրել սը-
թովք, ըստ մեզ ոչ է հասկանալի կրել
սայլերով գոմը այլ կերակրել հորթերու
հետ կովի կաթով եայլայ տեղ, որ գոմ և
գոմեր կը կոչուին մինչեւ ցայժմ, մանա-
ւանդ արեգին տեղերը ձմրան ժամանակի
համար:

Էջ 439. տող 11.

“Իսկ վաղէս ոչ զթուղթն ընթերցեալ,
և շէ ետես զմեծն Ներսէս, այլ բացէ ի
բաց արտասահմանել հրամայէ զնա, և
զամենայն վտարակրիսն սրոյ մատնել”,
Ուղղ. Պատահողուն: Հմտ. էջ 440, տող
16: “Բայց Պապայ յանձն առեալ հան-
դերձ ամենայն Պատուկոյսն թափեաց Մա-
կեդոն”,

Էջ 444. տող 13.

“Եւ Արշակայ ոչ ի հակառակս մտեալ՝
զօղէր. զի մի՛ խռովութիւն ամենայն նա-
խարարացն յուզիցի”, Ուղղ. յսե՞ր? Ար-
շակ տեսնալով հակառակ իւր կամաց,
բռնութեամբ բարշտելով խաղին և սրա-
խոյրտող անելով թագաւորի սպասաւորնե-
րը, հարկաւ պիտի յսեր քան թէ թագչէր:

Էջ 452. տող 5.

“Զպիսկոպոս և զքահանայս հարկաց
պատճառաց կապեալ՝ յերկիրն պարսից
տալոյ տանել”, Ուղղ. “պատճառաւ”,

Էջ 462. տող 17.

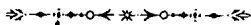
“Ուր սաստկապէս նահատակեալ քա-
ջութեամբ ընդդիմամարտ լինէր Գնէլ նա-
հապետ Անձեւացեաց և սպարապետ Պա-
պայ արեւելեան զօրուն. զօր յաղթողին
Տերենտիանոսի իւրովի արարեալ սուսե-
րաւ”, Ուղղ. Գոր:

Էջ 475. տող 11.

“Եւ առաջի զբաց ալրին՝ սեպ էր ուղ-
ղորդ միապաղաղ, և ի վերուստ պղղան-
ձաւ քուաւոր, և Հայր յանդունդս խորածո-
ւոյն, և ինչ զերծանի, յանձնարին ուղիս
սաստկութեան անկանի”, Ուղղ. “հայեր”,

վերեւէն կախած քիւն, ուրիշ կերպ չէ
կարելի ասել, բայց եթէ հայեր խորածոր
անդունդի վերայ:

Հ. Գ. ՆԱԿԱՊԵՏԻԱՆ

— Յ Ա Յ Գ Ե Բ Դ —

1. Լուսինն հետ երգերն հիմա կը ծընին
Խաւարէն զուր՝ ծովուն վերայ և դաշտին,
Ու հունչերով կոյսին, հովուին, Թըռուին
Վարձագանդէ մեծ լըռութեանը հեշտին:

Եւ ալ կ'երգեմ կամ կը խորհիմ այդ պահուն,
Զի լար մ'ունիմ իմ երգերուս բաւական,
Սիրաբը կոյս մասն՝ հոգիս երգն է իր անհուն
Եւ էութիւնս արժագանդենք հընկալան:

Ար խորհիմ. զի խորհուրդն ալ երգն է վըռին
Ուր կը մտնի Թըռթիւններու տակ ժըթին,
Նըման շողքին սև բիւրին մէջ վիշերին:

Եւ մեղմ երգեր չիթ չիթ հետուն կը Թըռին
Խորանքերու օրօրամովը լըռին,
Ահ, զիշերներ խոր ցայգերգ մ'են Արարչին:

ԱՆԱՐՈՆ

— Ա Բ Դ Ե Վ Յ Զ Է —

Մըթընդարին երբ ամէն բան կը ցընդի,
Երգ, սէր, ժշկութ, յոյզ կամ արցունք հնձեմող,
Եւ երբ անոնք բոլոր մը կ'ըլլան և կամ ցօղ,
Արուսեակն հոն կ'հըսկէ ցաւով մը մութի:

Իր այդ շինջ, շինջ հուր քըթթումները կոյսի
Կը կաթկըթին կապոյտներէն ևթերին,
Եւ Թըռիւլ գալ կ'ուզեն ծաղկին, Թիթերին,
Գո՛ւն կոհակին որ վարն ուսկին կը սարսի:

Արեւ ըլլալ կ'ուզեն անոնք ցերեկին,
Գըզուկ, շոյիկ կոյսն ու պարման անձկագին,
Եւ կամ լուսինն ըլլալ խաւար զիշերին,

Ողբավրին դե՛ռ կեանք և յոյս չըբիւլու,
Ու բրիկտան մեծնող լացերը ապա
Հստփեկու՝ որ երկրի խոր կը մարին:

ԱՆԱՐՈՆ